

Overeenkomst, op 15 februari 1965 te Wenen ondertekend, tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, enerzijds, en de Republiek Oostenrijk, anderzijds, betreffende de overname van personen aan de grens

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 7 juli 1965.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 19 juli 1965.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 18 augustus 1965.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hierbij de tekst van de op 15 februari 1965 te Wenen ondertekende Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg enerzijds, en de Republiek Oostenrijk anderzijds, betreffende de overname van personen aan de grens (*Trb.* 1965, 60)¹⁾ over te leggen.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve U Hoogedelgestrengte hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst voorshands alleen voor Nederland en Suriname gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 19 juli 1965 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

De grote toeneming van het internationale reisverkeer heeft het noodzakelijk gemaakt, ook met Oostenrijk, dat vooral een intensief toeristenverkeer kent, te komen tot een overeenkomst betreffende de overname van personen aan de grens. De Regeringen van de drie Beneluxlanden, die in deze op grond van artikel 3 van de op 11 april 1960 tussen hen gesloten Overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied (*Trb.* 1960, 40) gezamenlijk optreden, hebben een soortgelijke overeenkomst op 16 april 1964 reeds met Frankrijk gesloten (*Trb.* 1964, 90).

Artikelen 1 en 3. Het is een algemeen aanvaard rechtsbeginsel, dat elk land zijn eigen onderdanen te allen tijde en zonder formaliteiten op zijn grondgebied dient toe te laten. De onderhavige bepalingen hebben dan ook voornamelijk ten doel, de overname-procedure te vergemakkelijken door vast te leggen, op grond van welke documenten in elk geval terstond tot overname zal worden overgegaan. Tevens is voorzien, dat bij verwijderen van een minderjarige de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van het land, waarvan betrokkene onderdaan is, van de genomen maatregel in kennis wordt gesteld, zulks ten einde eventueel in eigen land de uit een oogpunt van kinderbescherming vereiste voorzieningen te kunnen doen treffen.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

*Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

Artikelen 2 en 4. Deze bepalingen hebben betrekking op de verplichting tot terugname van vreemdelingen, die illegaal het gebied van de andere partij zijn binnengereisd.

Ingevolge artikel 2 heeft Oostenrijk ten opzichte van de Beneluxlanden geen terugnameverplichting indien:

a. de vreemdeling vóór zijn vertrek uit Oostenrijk aldaar minder dan 14 dagen heeft vertoefd; of

b. het verzoek tot terugname later dan 6 maanden na het vertrek van de vreemdeling wordt ingediend.

Krachtens artikel 4 geldt het bovenstaande ook voor elk der Beneluxlanden afzonderlijk ten opzichte van Oostenrijk. In dit verband moge nog de aandacht worden gevestigd op de bepalingen, opgenomen in lid *e* van de artikelen 2 en 4. Hierin is overeengekomen, dat in het algemeen geen overnameverplichting bestaat, indien het gaat om onderdanen van een derde land, dat een gemeenschappelijke grens heeft met het land, dat terugname zou wensen te verzoeken. Op deze regel wordt echter een uitzondering gemaakt, indien er „gegronde redenen” aanwezig zijn, welke zich tegen verwijdering naar

het aangrenzende land verzetten. Te denken valt hierbij aan vluchtelingen, die niet naar hun eigen land kunnen worden teruggezonden.

Artikel 5. Deze bepaling heeft betrekking op de doorzending vanuit het gebied van een der partijen verwijderde vreemdelingen via het grondgebied van een der andere partijen naar derde landen. Het betreft hier een in dergelijke overeenkomsten gebruikelijke regeling, waarop in de praktijk slechts uiterst zelden een beroep pleegt te worden gedaan.

De overige artikelen der overeenkomst geven geen aanleiding tot opmerkingen.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.